

## Arrest

nr. 101 831 van 26 april 2013  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 28 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 maart 2013.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

*“Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd, omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is, INSEC, de belangrijkste mensenrechtenorganisatie zelf aangeeft dat er momenteel geen enkele vervolging is op*

*welk niveau dan ook van royalisten in Nepal, en hij tenslotte niet aannemelijk maakt dat hij zich niet elders in Nepal zou kunnen vestigen om te ontkomen aan problemen van de Maobadi.*

*Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. De Raad stelt vast dat de beweerde problemen van verzoeker van louter lokale aard zijn. Er is voor hem derhalve een intern hervestigingsalternatief in een ander deel van zijn land van herkomst voor handen. Verzoeker brengt geen objectieve argumenten aan die aantonen dat een hervestiging in een ander deel van zijn land niet redelijk mogelijk is. De bijgevoegde documenten vermogen geen afbreuk te doen aan bovenstaande vaststelling gezien ze niet ingaan op de mogelijkheid voor interne hervestiging. Verzoeker verklaarde immers zelf gedurende twee jaar zonder problemen in Kathmandu verbleven te hebben. Tevens toont verzoeker niet aan dat de informatie van verweerder, die aan het administratief dossier werd toegevoegd en waaruit blijkt dat verzoekers royalistische sympathieën hem niet tot een doelwit van de Maobadi maakt, niet correct zou zijn.*

*Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.*

*Bijaldien lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Nepal."*

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 6 maart 2013 wijst verzoekende partij erop dat er in haar geval geen mogelijkheid tot hervestiging is in haar land van herkomst omdat de Mao Badi haar overal kan treffen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij zich louter beperkt tot een blote bewering dewelke niet ondersteund wordt door objectieve en concrete elementen. Dit klemmt des te meer nu uit de bestreden beslissing en voormelde beschikking blijkt dat verzoekende partij zelf gedurende twee jaar zonder problemen in Kathmandu verbleven heeft en zij niet aantoont dat de informatie van verweerder, die aan het administratief dossier werd toegevoegd en waaruit blijkt dat haar royalistische sympathieën haar niet tot een doelwit van de Maobadi maakt, niet correct zou zijn.

Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Nepal.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS